

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. J. Š.**, advokáta vo V., proti žalovanej **M. V.**, bývajúcej vo S., zastúpenej Mgr. Dankou Varhaníkovou, advokátkou v Súľove č. 47, **o zaplatenie 844,79 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 53/2007, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. februára 2012 sp. zn. 7 Co 325/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 26. októbra 2009 č.k. 2 C 53/2007-229 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia 844,79 Eur s príslušenstvom, z titulu nezaplatenia poskytnutých právnych služieb. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu rozsudkom z 22. februára 2012 sp. zn. 7 Co 325/2009 rozsudok okresného súdu v časti, ktorou žalobu žalobcu zamietol o zaplatenie 342,03 Eur s príslušenstvom zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 342,03 Eur so 6 % úrokom z omeškania od 1. augusta 2006 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok okresného súdu v časti, ktorou žalobu žalobcu zamietol vo zvyšku, o zaplatenie 502,76 Eur s príslušenstvom, potvrdil. Takto rozhodol, keď vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. h/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a vykonaného dokazovania nepovažoval za správne zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa vo výške

342,03 Eur. Uvedená suma pozostáva zo sumy 5,11 Eur ako rozdielu medzi nárokom žalobcu na odmenu za dva úkony právnej služby (spísanie žaloby a účasť na rokovaní s protistranou) a zloženou zálohou zo strany žalovanej a zo sumy 336,92 Eur z titulu odmeny za úkon právnej služby – spísanie listiny o právnom úkone zmluvy o budúcej zmluve. Žalovaná tým, že nezaplatila oprávnený nárok žalobcu v lehote splatnosti uvedenej na faktúre (do 15. júla 2006), dostala sa do omeškania dňom 16. júla 2006, preto spolu s istinou jej uložil povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.). Zamietnutie žaloby vo zvyšku uplatneného nároku považoval odvolací súd za vecne správne, preto v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov toto právo nepriznal (§ 142 ods. 2 O.s.p., § 224 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná a navrhla ho v celom rozsahu zrušiť (vo výroku potvrdzujúci zamietajúci výrok rozsudku okresného súdu bola žalovaná úspešná a nie je tak subjektívne oprávnená na podanie dovolania – poznámka dovolacieho súdu) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaná ako dovolací dôvod uvádzala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Vyčítala odvolaciemu súdu, že sa nezaoberal dôležitými dôkazmi a nevenoval náležitú pozornosť preukázaným skutočnostiam, ktoré nesprávne vyhodnotil v jej neprospech.

Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Ustanovenie § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník

konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žiadna z vymenovaných procesných väd nebola v dovolaní namietaná a v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z § 237 O.s.p. nemožno vyvodiť.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné aj vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4.

Výnimku z takto upravenej prípustnosti dovolania tvoria veci uvedené v § 238 ods. 4 a 5 O.s.p.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V danej veci bol predmetom dovolacieho prieskumu zmeňujúci výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení vo výške 342,03 Eur (s príslušenstvom), ktorá suma nedosahuje trojnásobok minimálnej mzdy v čase podania žaloby. Minimálna mzda bola 6. februára 2007 (deň podania žaloby) 7.600 Sk (252,27 Eur) podľa nariadenia vlády č. 540/2006 Z.z. a jej trojnásobok predstavuje 756,81 Eur. Preto je dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu

v napadnutej časti podľa ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej v súlade s § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcoví v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júla 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková